

HAMLET - WILLIAM SHAKESPEARE

DIVADLO ABC 1. 11. 2021

Není slavnější hry, než je Shakespearův *HAMLET*. Již více než 400 let je součástí světového divadelního repertoáru, jména herců, kteří tuto roli ztvárnili, jsou přehlídkou hereckých hvězd, literární a divadelní kritici o *HAMLETOVI* sepsali tisíce odborných článků a studií, neustále vznikají nové a nové překlady.

V Divadle ABC jsme zhlédli novou inscenaci této slavné hry, jejíž režie se ujal Tomáš Dočekal.

JAK SE NAŠIM STUDENTŮM PŘEDSTAVENÍ LÍBILO?

LUCIE FUSKOVÁ, 2.C

Hamlet - představení divadla ABC Způsob, jakým divadlo ABC zpracovalo renesanční dílo Williama Shakespeara - tragédii Hamlet, byl překvapivý, obdivuhodný, avšak ne vždy bych ho považovala za zcela zdařilý. Jedna z nejznámějších her vůbec, se v rukou divadla ABC proměnila v něco zcela odlišného. Bezpochyby jsem v sále nebyla jediná, na kterou moderní pojetí tragédie zapůsobilo. Předpokládám, že celé divadlo bylo nějakým způsobem představením ovlivněno. Ne každý dokázal ihned po skončení inscenaci soudit. Často pro diváka nebylo snadné ani říci, zda byl ohromen, či zklamán. Hlavní postava Hamleta v pojetí Tomáše Havlíka však ve mně nevyvolala zdaleka tolik emocí, jako postava psychicky nevyrovnané Ofélie.

ŠTĚPÁN CHEJN, 2.C

Z hlediska hereckých schopností Beaty Kaňkové v této roli mohu pouze žasnout. Jedná se o postavu, která stráví mnoho času na jevišti, proto jedním aspektem složitosti výkonu je množství textu, které je nutné si zapamatovat. Nicméně kromě této skutečnosti si všichni diváci nemohli nevšimnout, že herečka se dokázala do role dokonale vžít. U ostatních rolí se mi zdálo, že herec a postava, jíž představují, existovali jako dvě odlišné entity, které však měli být spojené v jednu. U Ofélie jsem takový pocit neměl. Herečka perfektně vylíčila vnitřní rozpoložení postavy a celkový výkon bych popsal slovem fenomenální.

ANETA HENDRYCHOVÁ, 2.D

Minulý týden jsem společně se svou třídou navštívila pražské divadlo ABC, kde jsem zhlédla moderní provedení jedné z nejznámějších Shakespearových her Hamlet. Ačkoliv jsem znala dějovou linii tohoto dramatu, netušila jsem, co bych měla očekávat, jelikož jsem dílo nikdy nečetla.

Hned z kraje mě příjemně překvapila připravená scéna, která jasně napověděla, že se jedná o modernizovanou verzi. Dvě bílé stěny s oknem, které zabíraly celé jeviště, působily minimalistickým dojmem a byly využívány v průběhu celého představení. Jiné kulisy byly přidávány či naopak odebírány během hry.

Další částí vizuální stránky bylo mimo kulis i osvětlení a také promítání z kamery, jež byla během děje využívána herci. To považuji za osvěžení celé scény, které podle mého fungovalo.

Zrak určitě nebyl jediným smyslem, na který se režie tohoto představení zaměřila. Celou inscenaci totiž provázela i tématická hudba, která měla na diváka přenést emoce, jež se snažil herec ztvárnit. Jelikož na mě osobně hudební podklad dobře zabíral, pokládala bych tento úkol za splněný. Myslím si, že díky hudbě bylo mnohem snazší pochopit to, co se na prknech právě odehrávalo.

Klíčem k úspěchu divadelního představení je podle mě ale dobré obsazení. Hlavní roli Hamleta si zahrál Tomáš Havlínek, kterému tato postava velice sedla. Líbilo se mi, jak skvěle předvedl zoufalství dánského prince, které místy hraničilo se šílenstvím. Nebyl ale jediným, kdo si stříhl bláznivou postavu. Beáta Kaňoková v roli Ofélie taky předvedla dost dramatický monolog, při němž ze sebe strhávala oblečení. Ačkoliv mi občas přišlo, že trochu přehrávala, budu předpokládat, že také chtěla pouze poukázat na beznaděj, kterou v určité momenty Ofélie prožívala.

Líbilo se mi ale i obsazení zbytku postav. Například Hamletův přítel Horacio či král Claudius, který vypadal jako opravdový mocichtivý panovník.

Pocity na mě představení zanechalo spíše kladné. I přesto, že většina spolužáků tvrdí, že se ztratilo v příběhu, mně přišel děj docela srozumitelný. Bylo příjemné po dlouhé době znovu navštívit divadlo, a tak jsem si to velice užila. Shakespeare není mým oblíbeným čtením, proto mě těší, že jsem si aspoň jedno z jeho děl odbyla v divadle a nemusím ho tak číst.

DAVID LAHODA, 2.A

Celkový dojem z představení:

Jsem docela zklamaný. Ač do divadla chodím moc rád, takhle nově pojatá scéna není můj šálek kávy. Dost na mě celé představení působilo spíš jako novodobý chaos než jako jedna z nejtypičtějších her, kterou je právě Hamlet. Spousta hluku, světla, zmatku a stresu se střídala s naopak nicneděláním a jednoduchými rozhovory. Celkově představení tedy nehodnotím moc kladně.

Herci:

Výkony většiny herců se mi docela líbily, takové průměrné výkony na českou scénu. Jedinou výjimkou je herecký výkon hlavního hrdiny Hamleta. Tomáše Havlínek se do této role podle mě hodí perfektně. I jako osoba na mě působí jako takový jinoch, co nejde s většinou a dělá věci, co jiní ne. V roli Hamleta mi prostě dokonale seděl a jeho výstupy a projevy a celkové vcítění do role se mi velice líbilo.

Hudba a jazyk:

Jak už jsem výše psal, působila na mě hudba velice chaoticky a bez řádu. Moderní písničky z raných 90. let mi do hry ze 16. století prostě nesedly. Navíc hudba hrála velice nahlas a ve špatně akusticky zařízené místnosti to působilo hrozně. Naopak jazyk a způsob, jakým se mluvilo, hodnotím velice kladně. Ne úplně spisovná čeština a podobné projevy herců, přesně takhle si představuju moderní scénu.

Závěrem:

Ač mě celkově vystoupení moc nezaujalo, musím říct, že pár věcí se mi opravdu líbilo. Způsob mluvení a fenomenální výkon Tomáše Havlíka se mi velice zamlouval. Ale spreje, vrtačky a hlasitá moderní hudba se mi prostě nelíbily.

VALERIE NOVÁ, KRISTÝNA VALOCKÁ, 2.B

Hra „Hamlet“ režírovaná Michalem Dočkalem je opravdu zajímavé pojetí Shakespearova díla. V moderní a poutavé divadelní hře je zachován děj z Shakespearova originálu, ale objevují se zde i pasáže, které jsou jakýmsi způsobem obohaceny či pozměněny. Často si zde můžeme také povšimnout toho, že je pozměněný text a jsou do něj vloženy moderní fráze, které právě hru dělají zajímavější. Většina monologů i dialogů neměla charakter byla poezie, a proto nám přišlo, že se divadelní hra výrazně vzdalovala od originálu.

Na obě z nás hra ze začátku působila poněkud zmateně a trvalo nám tak prvních deset minut, než jsme se zorientovaly, co se na pódiu odehrává. Shodly jsme se na tom, že kdybychom děj neznaly, tak asi pořádně nepochopíme, co se ve hře odehrává.

Nejvíce nás oslovil herecký výkon hlavního hrdiny Hamleta v podání Tomáše Havlíka. Moc se nám líbilo, jak se do postavy dokázal vžít a celé drama zahrál opravdu důvěryhodně. Rády bychom také vyzdvihly pasáže, kdy Hamlet předstíral své šílenství. Tomáš Havlínek zde totiž odvedl opravdu úžasný výkon, který rozhodně přesvědčil mnoho diváků. Dále se nám také velmi líbila postava Ofélie, kterou hrála krásná Beáta Kaňoková. Její role obsahovala mnoho až přehnaně hysterických scén, se kterými si ale krásně poradila.

Co ale na druhou stranu musíme hře vytknout, je postava Claudia, kterou si zahrál Tomáš Milostný. Jeho herecký výkon nás moc neoslovil a všimaly jsme si, že herec ani tolik nepoužíval mimiku a několikrát se ve hře přeřekl. Zkrátka postava Claudia v porovnání s ostatními nijak nevyčnívala a často jsme jeho výstupy nechápaly.

Moderní pojetí této hry, které předčilo naše očekávání, nám každopádně přišlo opravdu zajímavé a hru hodnotíme kladně.

ANNA VELEBILOVÁ, KRISTÝNA HODĚJOVSKÁ, 2.B

Tato kulturní událost v nás vzbudila mnoho rozporuplných pocitů. Z našeho pohledu skýtalo moderní zpracování svá pozitiva i negativa. Do divadla jsme vcházely s představou verze Hamleta, která odpovídá knižnímu zpracování, tedy příběhu zasazeného do doby středověku. Naše očekávání se změnila ve chvíli, kdy na jeviště vstoupil první herec v oblečení z minulého století. Bylo příjemné si toto dílo vychutnávat v novodobém provedení v kontrastu s květnatou knižní mluvou, avšak jedinou vadou na kráse bylo podle nás přespříliš vulgárních scén. V jiném kontextu by možná vyzněly lépe, do této divadelní hry se však příliš nehodily.

Hercům se rozhodně nedaly upřít výborné výkony, ačkoliv ne všichni byli schopni zanechat v divácích tak silný dojem. Nejexcelentnější ztvárnění role předvedl dle našeho názoru herec představující Hamleta. Zaujal nás výkon představitelky Ofélie, které podle nás sedla role jako ulitá. Zdálo se nám, že nám zážitek z hry naopak rušily postavy Fortinbrase a Rosencrantze působící díky svému vzhledu a oblečení jako dvojice vymahačů výpalného.

Ačkoliv my jsme se ve hře byly schopné velice dobře zorientovat, rozumíme i názorům těch, kteří se v ději ztráceli kvůli absenci znalosti knihy. Při zpětném zhodnocení divadelní hry u nás převládají pozitivní emoce nad kritikou. Myslíme, že určitě stojí za to vidět tuto hru, která by mohla sloužit jako příjemné vyplnění nadcházejících podzimních večerů.